

finder det i sin Orden, at Forvaltningen regelmæssig lægges i Kommunalbestyrelsens Haand, kan det i enkelte Tilfælde være en udmærket Ordning, at Sagen bliver lagt over til Arbejdsanvisningskontoret; naar dette staar overfor talrige Tilfælde, hvor Arbejdsanvisning ønskes, men Kontoret ikke er i Stand til at anvise saadant Arbejde, er det ganske naturligt, at det i Stedet for kan anvise en Understøttelse.

Endelig skal jeg overfor Spørgsmaalet om Nødhjælpsarbejder udtale min Anerkendelse af, at man her er naaet til en Ordning, som alle Partier er gaaet med til. Det var i høj Grad et Stridsspørgsmaal i Slutningen af Aaret 1921, da vi behandlede Arbejdsløshedsloven, og man maa indrømme, at Resultatet af de Lovbestemmelser, der blev indsat, ikke staar i Forhold til de Forventninger og Forhaabninger, man havde, med Hensyn til hvad der kunde naas ad den Vej. Nu maa man forstaa, at naar der her er skabt en Ordning, som alle Partier kan gaa med til, er der i hvert Fald fra Lovgivningsmagtens Side skabt den bedste Mulighed til Veje for, at der ude i Kommunerne og ogsaa fra Organisationernes Side i videst mulig Udstrækning kan skaffes Arbejde i Stedet for Understøttelse. Det skal nu vise sig, om der ude omkring er Villie hertil; Lovgivningsmagten er i hvert Fald gaaet foran med at vise Vej.

J. P. Nielsen: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er vedtaget i Landstinget, og jeg takker den højtærede Indenrigsminister for den saglige Fremlæggelse af Forslaget, som fandt Sted her i Tinget. Naar Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, forsøgte at drage visse politiske Konsekvenser af dette Lovforslag, antager jeg, at det blot er Efterdønninger fra den store Koncert, vi havde her i Folketinget for kort Tid siden, da det ærede Medlem spillede med. Jeg kan saa udmærket godt forstaa, at det ærede Medlem ikke godt kunde komme op paa denne Talerstol uden at blande Politik selv i et saa rent sagligt Forslag som det, der her foreligger. Men jeg egner mig ikke til den Slags Ting, og jeg vil heller ikke ved denne Lejlighed inddrage mig paa at uddrage politiske Konsekvenser til mit Partis Fordel af dette Forslag.

Det forekommer mig, at det Arbejde, som er udført i det andet høje Ting for at skaffe den Enighed til Veje, som Forslaget er Udtryk for, er al Ære værd, og det er i hvert Fald ganske i Overensstemmelse med

det Synspunkt, som jeg som Arbejdsløsheds-kassemand har, og de Bestræbelser, som jeg gav Udtryk ved Finanslovens første Behandling, da jeg talte om dette Spørgsmaal, idet jeg sagde, at det vilde være umaadelig heldigt for hele vor Arbejdsløshedsforsikring, hvis det var muligt at bringe den ind paa et rent sagligt Grundlag og faa den bort fra hele den politiske Debat. Og jeg erkender, at saavel den højtærede Indenrigsminister som Udvalget i Landstinget og det høje Landsting selv har gjort et overordentligt dygtigt Arbejde, et Arbejde, om hvilket, hvis jeg ikke husker fejl, den højtærede Minister selv har udtalt i Landstinget, at det vilde være et Grundlag for en videre Udvikling af vor Arbejdsløshedsforsikring her i Landet.

Naar jeg siger dette, er det jo givet, at der i dette Lovforslag er Ting, jeg kunde ønske anderledes. Men Forudsetningen for et Forlig, ogsaa om et sagligt Forslag som dette, er naturligvis, at man bøjer sig fra forskellige Sider bort fra de forskellige Standpunkter; ellers vilde der jo ikke komme noget Resultat.

Medlemmerne indenfor Arbejdsløsheds-kasserne vil, saaledes som allerede den højtærede Minister har gjort opmærksom paa, komme til at paatage sig større Byrder, hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov; men paa den anden Side er der opnaaet det — som den højtærede Indenrigsminister ogsaa gjorde opmærksom paa, og som for øvrigt ikke alene Socialdemokraterne, men ogsaa forskellige indenfor Venstre har ment vilde være heldigt for Arbejdsløshedsforsikringen —, at Ansvaret for Kassernes Administration og Kontrollen med deres Medlemmer og Kontrollen med Udbetalingen kommer til at hvile hos Arbejdsløsheds-kasserne selv. Det var et af de Principper, som jeg har holdt paa, naar vi har diskuteret Sagen her i dette høje Ting; derfor er det mig naturligvis en overordentlig Glæde, at det er lykkedes at gennemføre dette Synspunkt, og at ogsaa den højtærede Minister har kunnet tiltræde det helt og fuldt.

Med Hensyn til den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse er der efter min Mening ogsaa det gode — det var det, det ærede Medlem talte om —, at man er gaaet med til at begrænse Understøttelserne, men samtidig er der sket det, som er nødvendigt for al Administration, at der bliver faste Regler, saa man ved ogsaa paa langt Sigt, hvorledes denne Administration skal være. Det er det, der indføres her ved dette Lovforslag, at den